23/11/2026
ESMA74–2119945926–3749

# Iránymutatások

az 909/2014/EU rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerinti standardizált eljárásokról és üzenetváltási protokollokról

# Tartalom

1 Hatály ..... 3
2 Jogszabályi hivatkozások és rövidítések ..... 4
2.1 Jogszabályi hivatkozások ..... 4
2.2 Rövidítések ..... 4
3 Cél ..... 5
4 Megfelelési és jelentéstételi kötelezettségek ..... 6
4.1 Az iránymutatások jogállása ..... 6
4.2 Adatszolgáltatási követelmények ..... 6
5 Iránymutatások az 909/2014/EU rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerinti standardizált eljárásokról és üzenetváltási protokollokról ..... 7
5.1 Hatály ..... 7
5.2 Standardizált eljárások és üzenetváltási protokollok ..... 8

# 1 Hatály

**Alanyi hatály**

1. Ezek az iránymutatások a befektetési vállalkozásokra és a befektetési vállalkozások illetékes hatóságaira vonatkoznak.

**Tárgyi hatály**

2. Ezek az iránymutatások a 909/2014/EU rendelet (CSDR) 6. cikkének (2) bekezdése szerinti követelmények vonatkozásában, és különösen a 6. cikk (2) bekezdése második albekezdésének való megfelelés érdekében használt standardizált eljárásokra és üzenetváltási protokollokra vonatkoznak.

**Időbeli hatály**

3. Ezek az iránymutatások 2026. december 7-től alkalmazandók.

# 2 Jogszabályi hivatkozások és rövidítések

## 2.1 Jogszabályi hivatkozások

| | |
|---|---|
| CSDR | A központi értéktárakról szóló rendelet. Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU 2014. július 23-i rendelete az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról[1] |
| A Bizottság (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló rendelete | A Bizottság (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. május 25.) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kiegyenlítési fegyelemre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről[2] |
| ESMA rendelet | Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről[3] |
| MiFID II. irányelv | Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról[4] |
| A Bizottság (EU) 2017/565 felhatalmazáson alapuló rendelete | A Bizottság 2016. április 25-i (EU) 2017/565 felhatalmazáson alapuló rendelete a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő kiegészítéséről.[5] |

## 2.2 Rövidítések

| | |
|---|---|
| EB | Európai Bizottság |
| ESFS | Pénzügyi Felügyeletek Európai Rendszere |
| ESMA | Európai Értékpapír-piaci Hatóság |
| EU | Európai Unió |

[1] HL L 257., 2014.8.28., 1. o.
[2] HL L 230., 2018.9.13., 1. o.
[3] HL L 331., 2010.12.15., 84. o.
[4] HL L 173., 2014.6.12., 349. o.
[5] HL L 87., 2017.3.31., 1. o.

# 3 Cél

4. Ezek az iránymutatások a CSDR 6. cikkének (2) bekezdésén alapulnak. Az iránymutatások célja, hogy következetes, eredményes és hatékony felügyeleti gyakorlatokat alakítsanak ki az ESFS-en belül, továbbá, hogy biztosítsák a CSDR (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 2. cikkével kiegészített 6. cikke (2) bekezdése második albekezdésének közös, egységes és következetes alkalmazását.

5. A központi értéktárakról szóló rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott és az (EU) 2026/1536 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel[6] módosított (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 2. cikkében tovább részletezett követelmény a kiegyenlítési folyamat előkészítésére összpontosít: a befektetési vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy az ügyletkötés munkanapján a lehető legnagyobb mértékben rendelkezzenek a kiegyenlítéshez szükséges összes adattal. Ennek elérése érdekében azoknak a befektetési vállalkozásoknak, amelyek még nem rendelkeznek a kiegyenlítéshez szükséges információkkal, fel kell venniük a kapcsolatot ügyfeleikkel a vonatkozó érintett információ megszerzése érdekében, amelynek tartalmaznia kell a kiegyenlítési folyamat szempontjából hasznos standardizált adatokat.

6. A befektetési vállalkozásoktól különösen azt várják el, hogy adott esetben a CSDR 6. cikkének (2) bekezdése alapján intézkedéseket hozzanak a meghiúsult kiegyenlítések számának korlátozására. E cikk értelmében az ESMA szabályozástechnikai standardokat dolgozott ki többek között az allokációs és visszaigazolási intézkedések, valamint a befektetési vállalkozások és szakmai ügyfeleik közötti, a kiegyenlítést megkönnyítő eljárások meghatározása érdekében, amelyeket tartalmazza az (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 2. cikke. Ezt a rendelkezést az (EU) 2026/1536 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet módosította.

7. Ennek kiegészítésére ugyanezen cikk értelmében az ESMA-nak iránymutatásokat kell kidolgoznia az e követelménynek való megfelelés érdekében használandó standardizált eljárásokra és üzenetváltási protokollokra vonatkozóan.

8. Ezeknek az iránymutatásoknak a célja ezért az, hogy tisztázzák a CSDR 6. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelmény hatályát, és útmutatást adjanak az említett követelménynek való megfelelés céljából alkalmazandó standardizált eljárásokra és üzenetváltási protokollokra vonatkozóan.

[6] A Bizottság (EU) 2026/1536 felhatalmazáson alapuló rendelete (2026. július 6.) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a kiegyenlítési fegyelemre vonatkozó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2018. május 25-i (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben meghatározott szabályozástechnikai standardok módosításáról.

# 4 Megfelelési és jelentéstételi kötelezettségek

## 4.1 Az iránymutatások jogállása

9. Az ESMA-rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban az illetékes hatóságoknak és a pénzügyi piaci szereplőknek minden erőfeszítést meg kell tenniük azért, hogy megfeleljenek a jelen iránymutatásoknak.

10. A jelen iránymutatások hatálya alá tartozó illetékes hatóságoknak úgy kell betartaniuk az iránymutatások rendelkezéseit, hogy adott esetben beépítik azokat saját nemzeti jogi és/vagy felügyeleti keretrendszereikbe, ideértve azokat az eseteket is, amikor adott iránymutatások elsősorban a pénzpiaci szereplőkre irányulnak. Ebben az esetben az illetékes hatóságoknak felügyelet révén kell biztosítaniuk, hogy a pénzügyi piaci szereplők betartsák az iránymutatásokat.

## 4.2 Adatszolgáltatási követelmények

11. Az iránymutatások hatálya alá tartozó illetékes hatóságok az iránymutatásoknak az ESMA honlapján, az Unió valamennyi hivatalos nyelvén való közzétételétől számított két hónapon belül kötelesek értesíteni az ESMA-t arról, hogy i) megfelelnek, ii) nem felelnek meg, de szándékukban áll megfelelni, avagy iii) nem felelnek meg és nem áll szándékukban megfelelni az iránymutatásoknak. Az értesítésekhez használandó űrlap az ESMA honlapján található. A kitöltött űrlapot az ESMA részére kell továbbítani.

12. Meg nem felelés esetén az illetékes hatóságoknak az iránymutatásoknak az ESMA honlapján, az Unió valamennyi hivatalos nyelvén történő közzétételét követő két hónapon belül arról is értesíteniük kell az ESMA-t, hogy miért nem felelnek meg az iránymutatásoknak.

13. A pénzügyi piaci szereplők nem kötelesek bejelenteni, hogy megfelelnek-e a jelen iránymutatásoknak.

# 5 Iránymutatások az 909/2014/EU rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerinti standardizált eljárásokról és üzenetváltási protokollokról

## 5.1 Hatály

***1. iránymutatás:*** A befektetési vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy adott esetben ők és a MiFID II 4. cikke (1) bekezdésének 10. pontjában meghatározott szakmai ügyfeleik megfeleljenek a CSDR 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek, figyelembe véve az egyes értékpapírügyletekben betöltött szerepüket.

A befektetési vállalkozásoknak és a szakmai ügyfeleknek szerződésben meg kell állapodniuk az ezen iránymutatásokban említett megállapodásokról. Ezek a megállapodások azonban bármilyen jogilag kötelező formában dokumentálhatók.

14. Amikor két, befektetési vállalkozásként engedélyezett szervezet kerül egymással szembe a CSDR 5. cikkének (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletben, meg kell vizsgálni az egyes szervezetek érintett ügyletben betöltött szerepét annak meghatározása érdekében, hogy melyik szervezetet kell befektetési vállalkozásnak, és melyiket ügyfélnek tekinteni e követelmények alkalmazása szempontjából.

15. A CSDR 6. cikkének (2) bekezdésében megállapított követelmények csak a MiFID II hatálya alá tartozó befektetési vállalkozás és szakmai ügyfél közötti jogviszonyokra alkalmazandók. Ez azt jelenti, hogy amikor az MiFID II bizonyos személyekre nem vonatkozik (pl. a MiFID II 2. cikke értelmében mentesített személyek), akkor ezek a követelmények sem vonatkoznak rájuk.

16. A félreértések elkerülése végett az a szervezet, amely a MiFID II II. mellékletének I. szakaszában foglalt felsorolásba tartozik, a CSDR 6. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában szakmai ügyélnek tekintendő függetlenül attól, hogy a befektetési vállalkozás azt általában vagy bizonyos konkrét ügyletek vagy szolgáltatások esetében a MiFID II 30. cikkének (2) bekezdése értelmében vett elfogadható partnerként, vagy nem szakmai ügyfélként sorolta be.

***2. iránymutatás:*** A CSDR 6. cikkének (2) bekezdésében megállapított követelmények vonatkoznak a CSDR 5. cikkének (1) bekezdésében említett pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletekre, vagyis:

a. a CSDR 2. cikke (1) bekezdésének 35. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok;

b. a CSDR 2. cikke (1) bekezdésének 37. pontjában meghatározott pénzpiaci eszközök;

c. a CSDR 2. cikke (1) bekezdésének 38. pontjában meghatározott kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyei; és

d. a CSDR 2. cikke (1) bekezdésének 39. pontjában meghatározott kibocsátási egységek;

## 5.2 Standardizált eljárások és üzenetváltási protokollok

***3. iránymutatás:*** A befektetési vállalkozásnak meg kell állapodnia szakmai ügyfelével a CSDR 2. cikke(1) bekezdésének (34) pontjában említett üzenetküldés és referenciaadatok tekintetében rendszeresen alkalmazandó elektronikus szabványosított kommunikációs módszerekről, valamint a nemzetközi nyílt kommunikációs eljárásokról és szabványokról, a CSDR 6. cikkének (2) bekezdésében és a Bizottság (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló rendeletének 2. cikkében leírt, az elszámolási hibák megelőzésére vagy korlátozására irányuló intézkedések végrehajtása érdekében.

Az elektronikus, szabványosított kommunikációs módszerek nem kimerítő példái közé tartoznak az e-mailek vagy a grafikus felhasználói felületek, feltéve, hogy az allokációk és visszaigazolások tartalma olyan módon van felépítve, hogy a szoftveralkalmazások könnyen azonosíthassák, felismerhessék és kinyerhessék az egyes adatokat – beleértve az egyedi tényállításokat is – valamint azok belső szerkezetét.

Ezeket az intézkedéseket a következőképpen lehet szemléltetni:

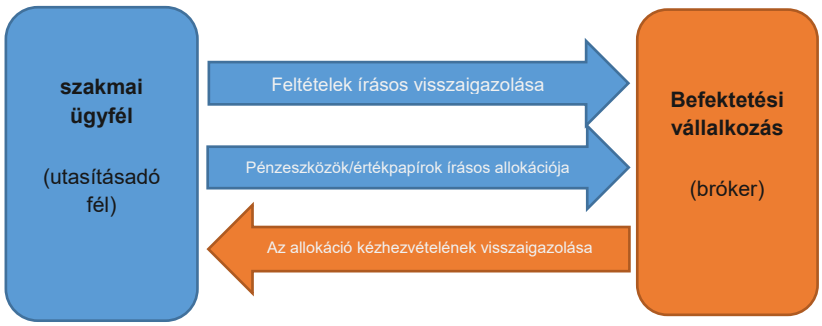


17. A befektetési vállalkozás és szakmai ügyfele különféle módokon rendelkezhet ezen információk azonnali közléséről:

    a. **A szakmai ügyfél írásbeli visszaigazolásának és írásbeli allokációjának megküldése** befektetési vállalkozása számára;

b. **Az írásbeli visszaigazolás külön megküldésének mellőzése:** Amennyiben az írásos visszaigazolást magában foglalja az írásos allokáció az (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 2. cikke (1) bekezdése, harmadik albekezdésének megfelelően, a befektetési vállalkozás és a szakmai ügyfél megállapodhatnak abban, hogy az írásos allokáció egy kiegészítő mezőjében lehet megadni a feltételek írásos visszaigazolását, vagy adott ügyletre vonatkozó írásbeli allokáció megküldése magában foglalja a feltételek visszaigazolását; vagy

c. **Írásbeli visszaigazolás és allokáció megküldésének mellőzése:** Amennyiben nem kerül elküldésre írásos visszaigazolás vagy allokáció az (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően, a befektetési vállalkozásnak biztosítania kell, hogy megkapja az (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 2. cikke (1) bekezdésében említett, a kiegyenlítéshez szükséges információkat az adott ügylet vonatkozásában a rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében említett határidők előtt, ideértve azon eseteket is, amikor az információhoz való hozzáférés a befektetési vállalkozás számára hozzáférést biztosító rendszereken (például központi adatbázison) keresztül valósul meg.

18. Sem a CSDR, sem a Bizottság (EU) 2018/1229 felhatalmazáson alapuló rendelete nem foglalkozik azzal, hogy milyen következményekkel jár, ha (i) a közlés késedelmes, (ii) a közlés nem a megállapodás szerinti formátumban és módon történik, vagy (iii) egyáltalán nem kerül sor a befektetési vállalkozás részére az írásbeli allokáció és visszaigazolás (vagy az abban kért információk egy részének) közlésére. Az ilyen késedelem vagy mulasztás következményeit a befektetési vállalkozás és a szakmai ügyfél a köztük létrejött megállapodásban szabályozhatja.

**4. iránymutatás:** A befektetési vállalkozásnak és szakmai ügyfelének arról is meg kell állapodnia, hogy a bármelyik felet érintő, megfelelően dokumentált átmeneti technikai elérhetetlenség vagy szolgáltatási zavar esetén olyan alternatív kommunikációs módszer(eke)t kell elfogadni, amely(ek) lehetővé teszi(k) az allokációk és visszaigazolások írásbeli közlését.

Az alternatív kommunikációs módszerek nem kimerítő felsorolása magában foglalja a leveleket, a faxokat és egyéb, géppel nem olvasható elektronikus eszközöket, a befektetési vállalkozás és szakmai ügyfele közötti megállapodásnak megfelelően.

Ilyen technikai elérhetetlenség vagy szolgáltatáskimaradás esetén a befektetési vállalkozás és szakmai ügyfele telefonos kommunikációban is megállapodhatnak, feltéve, hogy a beszélgetéseket a MiFID II 16. cikkének (7) bekezdésével és a Bizottság (EU) 2017/565 felhatalmazáson alapuló rendeletének 76. cikkével összhangban rögzítik.

Ebben az összefüggésben az „ideiglenes technikai elérhetetlenség vagy szolgáltatáskimaradás” olyan helyzetet jelent, amely megakadályozza olyan kommunikációs

módszerek használatát, amelyekből a szoftveralkalmazások könnyen azonosíthatnak, felismerhetnek és kivonhatnak konkrét adatokat, beleértve az egyes tényállításokat és azok belső szerkezetét is.

19. A befektetési vállalkozásoknak gondoskodniuk kell arról, hogy szakmai ügyfeleik az üzenetküldés és a referenciaadatok tekintetében a CSDR 2. cikke (1) bekezdésének 34. pontjában meghatározott nemzetközi nyílt kommunikációs eljárásokat és szabványokat alkalmazzák.